

Joc de les cadires

OBJECTIUS

- Valorar el treball en equip i cooperatiu
- Afavorir la cohesió del grup

ESPAI I MATERIAL NECESSARI

1. Un espai ample (tipus camp de bàsquet, sala polivalent o pati)
2. Tantes cadires com participants

DESENVOLUPAMENT

El joc popular de les cadires, però sense eliminar cap jugadora.

Situem les cadires en cercle i la mainada també en cercle davant d'una cadira. Traiem una cadira del cercle. Sona la música i comencen a girar cap a la dreta. En el moment que acaba la música, tothom ha de córrer a seure damunt d'una cadira. Com que faltará una cadira, caldrà que dues persones comparteixin cadira ja que ningú pot quedar-se sense. Eliminem de nou una cadira i tornem a girar ballant al so de la música. Quan aquesta parai, hi haurà dues persones que no tindran cadira i que hauran de buscar algú que els hi faci un lloc a la seva. Es repeteix la rutina tantes vegades com calgui.

Cada vegada serà més difícil seure o compartir cadira ja que el nombre de jugadores superarà amb escreix el de cadires. Arriba la diversió, caldrà fer petites torres i invents per poder garantir seient a totes les participants.

Acaba el joc quan ja no és possible treure més cadires perquè només en queda una que ja ha estat compartida per totes i tots (generalment, fent un gran cuc de seients els uns damunt la falda dels altres)

DENIP 2017

CeDRe de la Coordinadora d'ONGSolidàries.
www.solidaries.org/cedre

OBSERVACIONS

Es poden introduir variants tot jugant amb la música per tal de fer-lo més divertit: si sona un vals, o un rock o una cançó de moda es gira tot ballant amb els moviments o coreografia de cada dansa o cançó.

Al ser un joc mogut i amb música, és important buscar una sala o pati a on se'ns permeti fer soroll sense molestar, ja que la xerxerola està garantida.

INDICACIONS PER AL DEBAT

És un joc mogut, molt divertit i excitant, per tant, caldrà deixar un minut de rigor entre la finalització del joc i el debat per tal de calmar la mainada i re-col·locar-los de nou en cercle (asseguts al terra o a les cadires).

Comencem el debat amb anècdotes, i emocions experimentades per acabar reconduint-lo en la visió i versió lúdica de jocs competitius que són reconvertits en cooperatius.

No han de faltar les preguntes de rigor: com us heu sentit? Què ha estat més difícil? Més divertit? Com ens hem sentit quan no teníem cadira al principi? I com ens hem sentit els qui no teníem cadira ja al final quan érem més que buscàvem cadira que no pas els qui n'oferien, etc.

La conclusió ha d'acabar en l'aspecte lúdic i agradable de la convivència i el jugar plegats "sense eliminar" a ningú. Generalment si eliminem algú d'un joc, aquest deixa de jugar, per tant, s'avorreix. Per contra, si la persona no s'elimina sinó que es busca una variant perquè continuï jugant, ens divertim tot el grup des del principi fins al final del joc.

Buscar paral·lelismes entre les vivències i sentiments viscuts i la cultura de pau tot posant exemples ben concrets del moment de la dinàmica realitzada i de la realitat de la mainada.

AUTORIA: joc popular d'esbarjo